

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. LEDNA 2018

Z obsahu:

Úvodní obřady mše svaté

Katecheze

Svatého otce Františka

při generální audienci

20. prosince 2017

- strana 2 -

Svatá Markéta Uherská

Libor Rösner

- strana 4 -

Poučení o jediné

pravé církvi

- strana 6 -

Jak Lucifer povstal, aby
pronásledoval Církev (1)

Sr. Marie od Ježíše

z Agredy,

služebnice Boží

- strana 7 -

Suma o darech
svatého Josefa (95)

- strana 10 -

Ani oko nevidělo... (10)

F. J. Boudreaux SJ

- strana 11 -

Profesor Samir SJ:
Stavba mešity v Sesto
Fiorentino je trojský kůň

- strana 12 -

Svědectví bývalé muslimky:

Ježíš mě osvobodil

- strana 13 -

Úvodní obřady mše svaté (Sk 2,42-48)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
20. prosince 2017, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych chtěl přistoupit k jádru eucharistické slavnosti. Účastníme se katecheze o mši. Mše se skládá ze dvou částí, kterými je bohoslužba slova a eucharistická bohoslužba, jež spolu souvisí tak těsně, že tvoří jeden služební úkon (srov. *Sacrosanctum Concilium*, 56; *Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 28). Bohoslužba s jejími úvodními a závěrečnými obřady tedy tvoří jediný celek a nelze ji rozdělovat. K lepšímu porozumění se však pokusím vysvětlit jednotlivé její momenty, z nichž každý je s to zasáhnout a vtáhnout určitou di-

menzi našeho lidství. Je nezbytné tato posvátná znamení poznat, abychom mohli mši plně prožít a okoušet celou její krásu.

Když je lid shromážděn, začíná bohoslužba úvodními obřady, obsahujícími vstup, pozdrav (Pán s vámi! Pokoj s vámi!), úkon kajcnosti (*Vyznávám se*, kde prosíme o odpuštění svých hříchů), *Kyrie eleison*, chvalozpěv *Sláva na výsostech Bohu* a vstupní modlitbu, která shrnuje úmysly všech a stoupá k nebi. Účelem tohoto úvodu je, „aby shromáždění věřící vytvořili společenství a dobře se připravili ke slyšení Božího slova a k důstojnému slavení Eucharistie“ (*Všeobec-*

né pokyny k Římskému misálu, 46). Není dobrý zvyk přicházet až po kázání s tím, že to stačí ke splnění předpisu. Mše začíná znamením kříže a úvodními obřady, jimiž se začínáme klanět Pánu jako společenství. Proto je třeba nechodit pozdě, ale dříve, abychom se na společnou bohoslužbu v srdci připravili.

Zatímco se obvykle zpívá vstupní zpěv, kněz s ministranty přicházejí v procesi do presbytáře, kde pozdraví oltář úklonou a na znamení úcty jej políbí, popřípadě okouří kadidlem. Protože na oltáři bývá Kristus, jde o setkání s Kristem. Tato gesta, kterým hrozí, že projdou bez povšimnutí, jsou velice významná, jelikož hned na začátku dávají výraz skutečnosti, že mše je setkáním lásky s Kristem, který „vydal sám sebe za nás, [...] je náš oltář, naše oběť a náš kněz“ (srov. *Preface*

Pokračování na str. 13

Mluv, Hospodine, tvůj služebník, tvá služebnice poslouchá... V reakci na dnešní první čtení můžeme nazírat texty, které se nám nabízejí v tomto čísle Světla. Poslušnost Božímu slovu, hlasu znamená bez výhrad přijmout vše, co On říká, protože je to pravda, jelikož On sám je Pravda. Je-li tomu tak, pak je nasadě, že řídit se Božími příkazy, zákazy, doporučeními je jedinou přímou a jistou cestou ke spáse duše. Mnohdy je k tomu potřeba velmi pevné víry, neboť ďábel nespí, neustále člověka pokouší – zvláště pak toho, kdo kráčí v zákoně Hospodinově – a jeho moc nad lidskou slabostí je značná.

Značná, nikoliv však nepřemožitelná a neomezená. Před Bohem je i ďábel bezmocný. Proto je jeho zuřivost v boji o získání duší pro sebe tak intenzivní; je to ve skutečnosti projev slabosti, jak ji známe i v lidském podání. Ten, kdo má skutečnou moc, ji nemusí prezentovat silou. Jen ten, kdo ví, že stojí proti silnějšímu, se pokouší bojovat a získat aspoň něco málo pro sebe, i když konečně zvítězit nemůže. Jde-li o lidskou duši, je nenapravitelná škoda každé, kterou ďábel získá. Nemusí tomu totiž tak být, protože Bůh dává každému člověku potřebné milosti, aby v tomto tvrdém boji ob-

stál. Jen zatvrzelost lidského srdce vede ke konečné porážce...

Mohou nás bezděky napadnout slova sv. Pavla: „Když jsem slabý, tehdy jsem právě silný.“ (2 Kor 12,10) Čím více si totiž uvědomujeme svoji slabost, zapříčiněnou prvním hříchem, a svoji závislost na Trojjediném Bohu, tím více jsme schopni a ochotni spolupracovat s jeho milostí. Nevyčerpatelným zdrojem těchto milostí je římskokatolická církev, jež je jedinou pravou církví založenou Ježíšem Kristem. (str. 6-7) Nelze se divit, že právě ta je trnem v ďáblově oku a významným cílem jeho útoků. (str. 7-9) Nakonec, víme, jak bolestné je rozdělení církve skrze Martina Luthera a oč bolestnější je pak rozdělení v názorech a pohledech na mnohé věci uvnitř samotné římskokatolické církve. Ďábel na tomto poli, žel, mnohokrát vítězí. Proč? Jedním z důvodů je opomenutí důležité pravdy, kterou nám předložil sám Spasitel: máme-li víru aspoň jako hořčičné zrnko, můžeme působit v lidských dějinách i zázraky. Pochopitelně – jak bude chtít Bůh, který po každém chce splnění jiného, jeho specifického poslání v tom-

Editorial

to světě. Mít víru jako hořčičné zrnko vede mj. k tomu, že každé naše konání ve prospěch spásy lidských duší a pro slávu a rozšíření Božího království má mimořádný účinek, ať viditelný, či neviditelný. Tak tedy i jednota jediné církve Kristovy je výsledkem velikosti víry každého jejího člena – jak velká zodpovědnost každého z nás! Jak mocná je taková víra, dosvědčují také divy svaté Markéty Uherské, jejíž modlitba mnohokrát přivodila zázrak. (str. 4-5) Kdyby všichni katolíci žili víru s takovou oddaností jako ona, církev i svět by vypadaly zcela jinak. Vždyť kde je pravda a podle této pravdy se žije – a tou Pravdou je Trojjediný Bůh sám –, pak se moc této pravdy může projevit naplno skrze člověka a jeho život ve společenství, jednotu církve v to bezpochyby zahrnující.

Ve čtvrtek 18. ledna začínáme Týden modliteb za jednotu křesťanů, vyprošujeme tedy u Boha tu jednotu, za kterou prosil Ježíš Kristus. Jednotu v učení, jež je v souladu s učením Ježíše Krista a apoštolů, a ve veškerém konání a myšlení podle něj. A přizvěme na pomoc Panu Marii, jež je Matkou jednoty křesťanů. Její moc je mnohonásobně větší, než si dovedeme představit!

Daniel Dehner

Apoštolát svatého Pavla je trvalou výzvou, abychom věnovali pozornost jeho moudrým slovům, i když se nám zdá, že jsme je už mnohokrát slyšeli. To, co ti Pavel předkládá, pochází z nesmírných pokladů, které přijal přímo od Pána. Přijmej jeho slova tak jako slova samého Spasitele.

Svatý apoštol tě dnes oslovuje způsobem, který se ti může zdát kazatelsky přísný: *Tělo není pro smilnění. Utíkejte před smilstvem!* Na takové napomenutí reaguje okolní svět přímo podrážděně jako na neoprávněné zasahování do osobní svobody. Ale jestliže se nedáš strhnout nevolí k apriornímu odmítání, záhy porozumíš, že Pavlovo napominání nejen neomezuje svobodu, ale naopak, směřuje k jejímu uskutečnění a naplnění. Chce tě přesvědčit, že skutečná svoboda dokonce překračuje všechna lidská očekávání.

Na obecně platný názor *Všechno je mi dovoleno* odpovídá Apoštol moudrou připomínkou: *ale ne všechno prospívá... nemám se dát ničím ovládnout.*⁽¹⁾ Zneužitím svobody, které se vymyká řádu, stáváš se sám sobě otrokem. Svátý Pavel ti však k tvému povzbuzení připomíná, že z takového otroctví *jsi byl vykoupen, a to za vysokou cenu, takže nepatříš už sobě.*

Ptáš se, komu tedy patříš? Ten, kdo tě vykoupil za cenu své smrti a svého zmrtvýchvstání a učinil tě již ve křtu *údem svého těla*, je sám Boží Syn. Patříš tedy Bohu. Dnešní neděle je proto vhodnou příležitostí, aby sis to nejen znovu uvědomil, ale abys svého Vykupitele ujistil o své vděčnosti a připravenosti působit vždy *Bohu čest.*

Otevři si první knihu Samuelovu a vrať se v duchu do izraelské svatyně v Šilu. Anna, matka Samuelova, z vděčnosti, že si vyprosila syna, odevzdává jej Hospodinu, *aby byl jeho, co bude živ*⁽²⁾. Zdá se, že toto zasvěcení přišlo Hospodinovi vhod jako na zavalanou. Již jako malého chlapce zve Nejvyšší Samuela do svých služeb. Každý, kdo bezvýhradně náleží Bohu, stává se jeho vítaným pomocníkem. Bůh čeká jen na tvůj ochotný souhlas: *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.* Mohla vůbec Anna tušit, jaká osobnost vyroste z jejího dítěte ve službách Hospodina, kterému ho odevzdala? Že bude povolán, aby jako prorok, kněz a soudce spravoval izraelská pokolení a stál u zrodu jejich krá-

Vznešené povolání

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Mistře, kde bydlíš?

lovství? Ale Bůh používá svých zasvěcených i k jiným službám. I když jsou méně nápadné, ba skryté před lidským zrakem, nejsou o nic méně vznešené a významné. Vždyť jsou součástí jedinečného Božího plánu. Jejich cena se ukáže, až *Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás.*

Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch.⁽³⁾ Není to samo o sobě již nejvyšší vyznamenání? Je snad větší svoboda než ta, že svou jinak chabou, zaslepenou a chybnou vůli můžeš vykonávat nejsvětější vůli Nejvyššího, že můžeš chtít tak, jak chce sám Bůh?

Jakmile v plné důvěře přijímáš skutečnost, že není lepší vůle, a zamiluješ si tak spolu s ním s hlubokou vděčností i svého Pána, tvoje srdce neobyčejně zbystří touhou slyšet vždy a všude jeho hlas. Jen si všimni na prvních Ježíšových učednících, jak Pán přitahuje k sobě ty, kteří v sobě nesou ochotu a připravenost náležet beze zbytku jen jemu. Přišli nejdříve za Janem k Jordánu, protože zde zřetelně cítili Boží blízkost. Nespokojují se s tím, že přijali Janův křest, chtějí důsledněji následovat i jeho příklad. Ale největší z proroků jim přesvědčivě ukazuje na toho, koho ve skutečnosti hledají. Již včera ho poprvé představil jako Božího Beránka a Božího Syna. *Má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.*⁽⁴⁾ Jejich srdce od té chvíle na nic jiného nemyslí, každou hodinou roste jejich touha jít za hlasem Beránka, *kamkoliv půjde*⁽⁵⁾.

Dnes nadchází jejich osudový okamžik. Ježíš *prochází okolo*. Prochází jen tak náhodou? Kdykoliv Pán prochází kolem tebe, je to proto, že přišel čas, kdy tě naléhavě potřebuje. Záleží na tobě, abys měl oči otevřené a abys věnoval pozornost také hlasu, který tě upozorňuje na jeho blízkost: *Hle, Beránek Boží!* To je ten, komu zcela patříš již od svého křestního zasvěcení. Tehdy tě přijal mezi své a nyní si pro tebe přichází. Projev svou připravenost tak velkodušně, jak to dělá Jan a Ondřej: vydávají se bez váhání za Ježíšem.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 3,3b–10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: »Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.«“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

2. čtení – 1 Kor 6,13c–15a.17–20

Bratři a sestry! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo

Dokončení na str. 10

To, co nejvíce brání slyšet jeho tichý vnitřní hlas, je nečistota. Proto se také smilstvo nejvíce vymyká každému slovu, které odhaluje jeho podlou a zotročující záľudnost.

Nedovol žádostivosti, aby uzavírala Duchu Božimu vstup do jeho chrámu. *Proti ďáblu se vzepři, a uteče od tebe. Přijď blíže k Bohu, a Bůh přijde blíže k tobě.*⁽⁶⁾

Pán se ke mně sklonil, novou píseň mi vložil do úst. Rád splním tvou vůli, Bože. Tvůj zákon je v mém nitru.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 1 Kor 6,12; ⁽²⁾ srov. 1 Sam 1,28; ⁽³⁾ 1 Kor 6,17;

⁽⁴⁾ Jan 1,30; ⁽⁵⁾ srov. Mt 8,19; ⁽⁶⁾ srov. Jak 4,7n;

⁽⁷⁾ Ž 40,2.4.9

Svatá Markéta Uherská

Jejími rodnými sestrami byla sv. Kunigunda a bl. Jolanta, tetami zase sv. Alžběta Durynská a bl. Salomea, nemluvě o tom, že mezi její dávné předky patřili sv. Štěpán či sv. Ladislav. Jen těžko se lze divit, že s takovouto genetickou výbavou také ona dosáhla svatosti.

Na počátku 40. let 13. století úpěly Uhry pod nájezdy mongolských hord. V dubnu roku 1241 utrpěl uherský král Béla IV. strašlivou porážku u řeky Sajo, při níž padlo nejméně 40 000 jeho mužů. Krátce před tímto triumfem Mongolové na hlavu porazili německo-polská vojska u Lehnice a jejich tažení střední a východní Evropou tehdejší křesťané četli tak, že na-dešel čas apokalypsy. Béla IV., který byl nucen uprchnout na dalmatské ostrovy, tváří v tvář katastrofě i hrozbě ještě horších porážek složil slib, že narodí-li se mu dcera, zasvěti ji Kristu, pokud bude země uchráněna zkázy. Ke konci roku 1241 vytáhli mongolští nájezdníci na Vídeň a do severní Itálie a zdálo se, že není síly, která by je zadržela. A právě na těchto taženích je zastihla zpráva o smrti velkého chána Ogataje, syna Čingischánova. Zákon tohoto slavného dobyvatele velel všem mužům „jeho domu“ vrátit se do Mongolska, ať už se nacházejí kdekoli, k volbě nového chána. Vůdce všech hord plenících Evropu museli volky nevolky uposlechnout a vydat se na cestu zpět domů. Evropa byla zachráněna.

Do této situace se 27. ledna 1242 narodila uherskému královskému páru dcera Markéta. Béla IV. nezapomněl na svůj slib, a ještě než dcera dosáhla 4 let, poslal ji do kláštera dominikánek ve Veszprému. V 10 letech přesídlila do kláštera na Zaječím ostrově na Dunaji, který nechal její otec nedávno vystavět. Tam složila ve svých 12 letech do rukou generálního představeného kazatelského řádu bl. Humberta z Romainů časné sliby.

Státnická a státotvorná politika má často v očích těch, kdo ji provádějí, přednost před vším ostatním, počítaje v to rovněž přísahy a sliby. Tak tomu bylo i v tomto případě. Béla IV. v zájmu monarchie potřeboval utužit dobré vztahy se svými sousedy i s jinými evropskými panovníky, a rozhodl se Markétu za jednoho z nich provdat. Ona však všechny nápadníky k je-

jich velké lítosti (byla totiž velmi krásná) vytrvale odmítala, ať už to byl vévoda Lev Haličský, neapolský král Karel I. z Anjou, kališský vévoda Boleslav Pobožný či náš Přemysl Otakar II. Jejím ženichem byl Ježíš Kristus, jehož si bezmezně zamilovala a jemuž se oddala.

Prosila svého otce, aby ji nenutil ke sňatku, protože raději zemře, než aby opustila klášter. „*Už jednou jsi mě chtěl provdat za polského knížete, tehdy jsem byla dítě a odmítla jsem. Myslíš si snad, že teď, když jsem starší a vím toho o Boží lásce více, svolím ke sňatku a vzdám se Boží blízkosti? To raději zemřu, než abych porušila slib daný Pánu!*“ Béla se snažil argumentovat svojí otcovskou autoritou a ujištěním, že na papeži vymůže zproštění jejích slibů, načež Markéta opáčila: „*Jestliže mi budete s matkou nařizovat to, co se líbí Bohu, ráda vás poslechnu jako své rodiče a pány. Ale když mi budete nařizovat něco, co se Bohu nelíbí, neposlechnu vás ani jako rodiče, ani jako své pány.*“

Aby dodala svým slovům patřičný důraz, složila před uherským primasem – ostříhomským arcibiskupem, zástupci nejvyšší uherské šlechty a církevní hierarchie věčné sliby a vyslovila slavnostní slib, že v klášteře zůstane až do smrti a že korunu pozemskou mění za korunu nebeskou. Dopálený Béla IV. zareagoval rázně: přestal její klášter a vůbec dominikány finančně podporovat, jelikož se za Markétu postavili, a svou přízni začal zahrnovat minority. Musela kvůli tomu čelit nevráživosti některých spolusester, které ji při dalších námluvách přemlouvaly, aby tentokrát na nabídku sňatku kývla, aby nepřišly o další příjmy. Marně. Snášela raději pohanu a krivdy, ale neustoupila a svůj slib nevzala nikdy zpět.

Korunu nebeskou si nehodlala v žádném případě vysloužit díky znamenitému původu, ale ctnostným a bohabojným životem řeholnice, plněním povinností, dodržováním řeholních slibů a rozmnožováním hříven, jež dostala do vínku od

Sv. Markéta Uherská

Toho, kdo nebeskou korunu pokládá na skráně člověka.

Ačkoli byla dcerou krále, nic nelpěla na svém původu, ale sama sebe se zřekla a vzala na sebe roli služebnice všude tam, kde to bylo zapotřebí. Ačkoli mohla po vzoru jiných dcer z předních rodů trávit klášterní život drobnými pracemi či se stát abatýší, Markéta konala práce podřadné a sama od sebe si vybírala i ty nejtěžší. Uklízela, zametala, v kuchyni vyvrhovala ryby a nosila do ní na svých ramenou těžká vědra s vodou, až z toho měla nejednou do krve rozdrásané dlaně. Hlavní náplní Markétiny práce byla péče o nemocné sestry, ošetřovala je, umývala, stlala jejich lože, vynášela jejich nočníky. Ta, která mohla přijímat holdy dvořanů, žít v přepychu a nádheře... Všechny tyto činnosti konala s láskou a obětavostí, nehledíc přitom na mnohdy nesnesitelný zápach nebo na povahu nemoci – neštitila se ani sester stížených nakažlivými chorobami, ošetřovala pozorně a něžně každou z nich, ježto v každé viděla Krista. Krista, který byl pro ni vším, středobodem jejího života. Krista – Krále, jehož byla ženou, a proto se starala o svůj, resp. jeho lid. Jemu, svému Králi, se oddala, pro něj se odříkala i toho mála, nač měla jako řeholnice právo. Pro něj byla na sebe přísná a na druhé nebývale milá a vlídná, pro něj polykala nespravedlivá nařčení, pro něj odpouštěla těm, kdo ji u představených očerňovali.

Za zmínku stojí i její kající praktiky, odpovídající na jedné straně duchu epochy, na druhé straně přece jen výjimečné – sv. Markéta nosila tři druhy žinic

Celosvětová síť modlitby s papežem

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech vydavatele Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů uveřejníme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.radiomaticana.cz.

ÚMYSLY SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA SVĚŘENÉ CELOSVĚTOVÉ SÍTI MODLITBY S PAPEŽEM (APOŠTOLÁTU MODLITBY) - LEDEN 2018

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Náboženské menšiny v Asii - aby křesťané i ostatní náboženské menšiny v asijských zemích mohli svoji víru žít v plné svobodě.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za odpovědný přístup občanů k prezidentským volbám v naší zemi.

- jednu prošívanou prasečími štětina-
mi, druhou koňskými žíněmi a třetí jež-
čými bodlinkami. Bedra si opásala želez-
nou obručí, sandály podrazila drobnými
hřebíčky, třikrát týdně se bičovala, a aby
dosáhla větší pokory, v postním obdo-
bí navlékala ten nejspínavější hábit plný
červů a hmyzu. Často si též odříkala po-
krmy a raději se postila, jen aby přináše-
la zadostiučinění Pánu.

Proslula až vášnivou láskou k Eucha-
ristii a obzvláštním vztahem k Ježíši ukři-
žovanému. Velice též ctíla Ducha Svatého
a Nejsvětější Pannu Marii. Pokud nepraco-
vala, modlila se a adorovala, kolikrát
i na úkor spánku.

Její příbuzní na ni nezapomínali a po-
silali jí, jak bývalo zvykem, do klášterní
klauzury četné dary, které však Marké-
ta obratem posílala místní chudině. Ani
osudy lidí žijících vně kláštera, ve světě,
jí nebyly lhostejné, a netýkalo se to pou-
ze hmotného zajištění chudých. Zpro-
středkovala mír mezi svým otcem a brat-
rem - Bělou IV. a Štěpánem V. poté,
co se mezi nimi rozhořel spor schylující
se k válce. Príměří bylo podepsáno prá-
vě v klášteře na Zaječím ostrově. Nešlo
o jediný případ, kdy měla Markéta podíl
na smírném rozuzlení sporů mocných.
A kde nepomohlo její naléhání, pomohly
její modlitby a kající skutky, jež na ty-
to úmysly vršila.

Markétiny modlitby měly vskutku mi-
mořádný účinek, dokazovala pravdivost
Spasitelových slov o moci těch, kteří ma-
jí víru velikosti hořčičného zrnka - jsou
známy případy, kdy vyprosila nemocným
uzdravení, dokonce svou modlitbou do-
kázala vrátit k životu mrtvou služebnou.
Není divu, že Markétu o modlitbu prosí-
lo velké množství lidí. Stávalo se, že při
modlitbě zakoušela stavy vytržení, kdy se
její tvář zalévala nadzemským jasem. Do-
konce bylo možné v těchto chvílích po-
zorovat mystickou záři nad její hlavou.

Markétě se od Boha dostalo též daru
čtení v lidských srdcích, ba i prorokování.
Stalo se, že jistá sestra při obědě dumala,
jak se pomstí jedné ze svých spolusester
za jakousi křivdu. Po obědě jí Markéta
řekla: „*Sestro Kateřino, cos to měla u obě-
da za myšlenky?! Musíš je vyrvat ze svého
srdce a neodhánět od sebe našeho Pána!*“

Předpověděla i datum své smrti. Ta
přišla 18. ledna léta Páně 1271. Někte-

ré prameny uvádějí rok 1270. Třebaže se
již za svého života těšila pověsti svatosti,
na oficiální uznání této pověsti si muse-
la několik století počkat. Za blahoslave-
nou ji prohlásil v roce 1789 Pius VI. a za
svatou v roce 1943 Pius XII.

Předtím než dnešní Budapešť ovlád-
li Turci, vyzvedly sestry Markétiny ostat-
ky z klášterní krypty a přenesly je do Vel-
kého Varadína, odtud putovaly do Košic
a Trnavy, aby v roce 1618 spočinuly v bra-
tislavském klášteře klarisek. Když však
Josef II. rušil kláštery ve velkém, postihl
tento neblahý osud i klášter klarisek a od
té doby jsou ostatky sv. Markéty Uherské
nezvěstné. Dochovala se jen jejich malá
část - tu nyní ve svém klášteře uchová-
vají budapešští dominikáni. V Ostřihomi

je zase uchováván Markétin kající pás -
železná obruč.

Jméno sv. Markéty nese ostrov na Du-
naji u Budapešti (Margit-sziget), na němž
vyvěrá Markétin pramen (Margit-forrás)
s vodou mající léčebné účinky. Na tom-
to ostrově je i její původní hrob, mající
dnes symbolickou podobu - na mramo-
rové desce je maďarsko-latinský nápis to-
hoto znění: „*ÁRPÁDHÁZI SZENT MAR-
GIT (1242-1271) IV. Béla leányának sírja/
ezen a helyen volt a XVI. századig. SANC-
TA MARGARITA (1242-1271). Hungariae
regis Belae IV. filia. Hic jacuit usque ad
saeculum XVI.*“ V překladu to znamená:
„*SVATÁ MARKÉTA (1242-1271). Dcera
uherského krále Bély IV. zde odpočívala až
do 16. století.*“

Rada Evropy: „Potraty bez omezení“

Komise Rady Evropy pro lidská prá-
va, již v minulosti kritizovaná pro své li-
berální postoje k náhradnímu mateřství,
zveřejnila v prosinci novou kontroverzní
zprávu o „Sexuálním a reprodukčním
zdraví a právech žen v Evropě“. Osmde-
sátistránkový text považuje některá po-
litická opatření, přijatá několika ze sed-
mačtyřiceti členských států Rady Evropy,
za hrozbu pro reprodukční zdraví žen
a jejich práva. Jmenovitě vytýká Armé-
nii, Makedonii, Gruzii, Rusku a Sloven-
sku „nedávno přijaté zákony a opatře-
ní, zavádějící nová měřítka, která musí
ženy splňovat, pokud chtějí mít přístup

k legálním potratovým službám“. Zprá-
va tuto skutečnost považuje za legisla-
tivní krok zpět.

Podle francouzského odborníka v ob-
lasti bioetiky Grégora Puppíncka, cito-
vaného listem *Avvenire* (7. 12. 2017), je
zpráva dilem propotratových lobby, ze-
jména pak *Centra pro reprodukční zdraví*
z USA. Lobbistický přístup se projevu-
je v trojím: nikdy se nezmiňuje nenaro-
zené dítě, potrat je považován za legál-
ní až do narození a kritizuje se výhrada
svědomí ze strany zdravotníků.

Zdroj: www.radiomaticana.cz,
20. 12. 2017

Poučení o jediné pravé církvi

Toto poučení má stálou platnost a jeho rozjímání je vhodné i ke správnému pochopení ekumenismu a Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který v římskokatolické církvi probíhá každý rok ve dnech 18.-25. ledna.

Založil Ježíš Kristus církev?

Nic není nad to jistějšího a zřejmějšího. Proroci předpověděli říši mesiánskou, církev; synagoga byla nedokonalým obrazem církve objímající všechny národy. Kristus výslovně prohlásil, že založí církev: „Ty jsi Petr, a na té skále zbuduji svou církev.“ (Mt 16,18) A toto příslibení splnil.

1. Sotva počal Ježíš učit, shromáždil kolem sebe učedníky, z těch vyvolil dvanact a nad nimi ustanovil Petra hlavou a základem církve.

2. Při poslední večeři ustanovil oběť Nového a věčného Zákona a přikázal apoštolům vždy slavit svaté tajemství až do svého příchodu v soudný den. (1 Kor 11,26) Tak založil Kristus křesťanskou bohoslužbu i křesťanské kněžství.

3. Po svém vzkříšení odevzdal Kristus apoštolům veškerou moc, kterou měl od Otce, a vyslal je do celého světa, aby obrátili lidstvo k víře v jeho učení, aby lidem udělovali jeho milosti, je vedli a řídili.

4. Když vstoupil Kristus na nebesa a sešlal apoštolům slíbeného Ducha Svatého, hlásali Petr i ostatní apoštolové evangelium dle Kristova rozkazu v Jeruzalémě, Judsku, Samaří i mezi pohanskými národy ve všech zemích až na konec světa a přijímali do církve všechny, kteří uvěřili. Tak se všude rozšířila církev Ježíšova a trvá dodnes.

Založil Ježíš Kristus více než jednu církev?

Nikoli. Kristus založil pouze jednu církev, jako je pouze jedna pravda, jedna víra, jeden Kristus.

Je Kristem založená církev též viditelná a poznatelná?

Církev je založena pro lidi, aby do ní vstoupili a byli jí spaseni. Byla-li by neviditelná, nemohl by ji nikdo nalézt, proto musí být viditelná, jako sám Kristus dlel na zemi viditelně. Rovněž musí být poznatelná, že je jedinou, pravou a božskou, jinak by byla pro lidstvo bezúčelnou.

Po čem se pozná pravá církev Kristova?

Po tom, že je jedna, svatá, apoštolská a všeobecná. Musí být:

1. **jedna** – a) ve svém učení, takže se přiznávají všichni její příslušníci na celém světě k téže víře;

b) ve svátostech;

c) ve své hlavě nejen neviditelné (v Kristu), nýbrž v jeho viditelném zástupci na zemi.

2. **svatá** ve své hlavě, ve svém učení, ve své oběti i v ostatních prostředcích spásy, v celém svém zřízení, jehož účelem je pouze sláva Boží a spása lidí; konečně ve svých údech, jež dosahují svatosti, zachovávající učení i užívající prostředků milosti.

3. **apoštolská**; tj. její nauka o zřízení nesmí být nová, nýbrž musí pocházet od apoštolů a jimi být odevzdána jejich nástupcům.

4. **všeobecná čili katolická**; tj. má objímat všechny časy a všechna místa, vždy a všude hlásat nauku sobě svěřenou, protože je ustanovena pro všechny a všichni, kteří chtějí být spaseni, jsou povinni ji slyšet, ji poslouchat.

Mučednická smrt sv. Ignáce z Antiochie

Sv. Ignác, žák apoštola Jana, poprvé užívá termín „katolická církev“ ve svém listu adresovaném věřícím ve Smyrně, který napsal kolem roku 100 po Kristu.

Která je pravá církev Kristova?

Římskokatolická, jelikož pouze ona má zmíněné znaky pravé církve, jak musí uznat každý jen poněkud zkušený. Neboť pouze ona zachovala jednotu ve víře a svátostech ve všech dobách a na všech místech a řízena je jedinou viditelnou hlavou, papežem, nástupcem sv. Petra na stolci římském. Pouze ona pochází od apoštolů a může tento původ dokázat jak v učení, tak v následnictví papežů a biskupů. Pouze ona má všechny prostředky svatosti a pouze z ní vyšli svatí. Konečně pouze ona trvá po všechny doby, pouze ona září, jak říká sv. Augustin, od slunce východu až k západu světlem jediné a téže víry, zvouc všechny do svého lůna, aby je přivedla ke Kristu; obsahuje svět viditelný a neviditelný, svatý v nebi, zvané *církvi vítěznou*; duše zemřelých v očistci, čili *církve trpící*; pravověrné na zemi, tedy *církve bojující*.

Tyto znaky nelze ukázat ani jednotlivě ani společně na některé sektě. Církev římskokatolická dokázala před celým světem, že zřízena je Bohem, i svými dějiny, svým podivným zachováním přes všechna pronásledování.

Je-li církev římskokatolická jediné pravá církev, co z toho plyne?

1. Že je neomylná, řízena Duchem Svatým; 2. že bude trvat až do skonání světa, protože Ježíš zůstane s ní po všechny dny až do konce; 3. že je samospasitelná, tj. že pouze v ní nacházejí se všechny prostředky spásy, a nikdo, komu dává Bůh milost a příležitost ji poznat, nemůže být spasen jinak, než že se k ní přizná.

Nezavrhují se však dle této nauky jinověrci?

Pouze bludy se zavrhují, nikoli však člověk. Spíše chce církev, 1. aby se jinověrci nezavrhovali, ježto nikdo neví, je-li blud zaviněný, a nepatřili-li snad oni k církvi duchovně svou vůlí a touhou, s kterou milují a hledají pravdu, a také proto, že vůbec soud náleží Pánu (Řim 14,4; Jan 5,22); 2. abychom prosili Boha, jak se to činí na

Velký pátek, aby je osvítil a přivedl zpět k církvi své, i abychom k tomu přispívali také příkladem.

Jak může člověk naležet k pravé církvi?

Trojím způsobem:

1. Pouze zevně, je-li zevně údem církve, vyznává zevně víru katolickou a podrobuje se nařízením církevním, nežije však v milosti Boží. Takový je mrtvým údem církve a nemůže církvi být spasen, neobrátili se, jest „přítelem“ bez šatu svatebního, jenž bude uvržen do temnosti vnitřní. (srov. Mt 22,12-14)

2. Pouze vnitřně, je-li sice pokřtěn a v milosti Boží, avšak nezná pravé církve z nezaviněné nevědomosti, a proto k ní nenáleží. To jsou křesťané jinověrci, kteří bez své viny byli vychováni v bludu. Ti budou církvi spaseni, poněvadž jsou milostí Boží živými údy na těle Kristově. Jakmile by však počali pochybovat o své vlastní církvi a z nedbalosti nepátrali po církvi pravé, nebo uznali-li církev římskokatolickou za jediné pravou, ale nevstoupili do ní z lidských ohledů, nebyli by již v nezaviněném bludu, nepatřili by též ani vnitřně k pravé církvi a nemohli by v tomto stavu být církvi zachráněni.

3. Vnitřně i zevně; tj. že je údem viditelné církve a vnitřně je spojen s Kristem, jsa živ v milosti. Tak má každý náležet k církvi, chce-li být spasen.

* * *

MODLITBA:

Ježíši, děkuji Ti za nevýslovnou milost, že jsi mě povolal ke svaté církvi katolické, již ustavičně bezpečně řídíš až do skonání, v jejím lůnu mohu odpočívat jist přede vším nebezpečím. Slibuji Ti dnes znovu, k čemu jsem se zavázal již na křtu, že ochotně budu přijímat i věrně plnit učení a nařízení, jež mi předkládáš skrze svou církev. Ó, buď se svými služebníky, duchovními správci, aby hlásali správné učení Tvé, s námi, abychom hlásaným pravdám porozuměli a dbali jich; budiž vždy s námi, poněvadž Tě stále potřebujeme. Amen.

Zdroj: Postilla ctihodného otce Leonarda Goffinea, kněze řádu premonstrátského. Romuald Promberger, Olomouc 1907, str. 267-268 (Redakčně upraveno)

Jak Lucifer povstal, aby pronásledoval Církev (1)

Z knihy *Mystické Město Boží*, svazek IV. - *Korunování*

KAPITOLA IX.

Nejsvětější Panna Maria vidí, jak Lucifer povstává, aby pronásledoval Církev; jaká opatření přijala na obranu a ochranu věřících proti tomuto nepříteli

135. Povznesena na nejvyšší stupeň milosti a svatosti, jakého mohl dosáhnout pouhý tvor, viděla velká Paní světa očima božského poznání, jak se malé stádečko Církve den ode dne zvětšuje. Jako nejbdělejší Matka a Pastýrka ho z výšin, na něž byla postavena pravici svého všemohoucího Syna, s nepopsatelnou prozíravostí střežila a dávala pozor na to, aby nebylo napadeno pekelnými vlky, protože dobře věděla o jejich nenávisti vůči novorozelým dětem evangelia. Bdělost Matky světla byla obrannou zdí této svaté rodiny, kterou milující Královna přijala za svou a na kterou pohlížela jako na podíl a dědictví svého božského Syna, které Nejvyšší vybral a oddělil od ostatních lidí. Po nějakou dobu plula malá loďka Církve, řízená nebeskou Velitelkou, šťastně kupředu, přičemž byla podporována jejími radami, učením a výstrahami, jakož i stálými modlitbami a prosbami. Ona ani na okamžik nezanedbala nic, co bylo v její kompetenci a péči ve vztahu k útěše apoštolů a ostatních věřících.

136. Když nejsvětější Panna za několik dní po příchodu Ducha Svatého rozmlouvala při modlitbách s Pánem, řekla Mu: „Můj Synu, Bože pravé lásky, vím, můj Pane, že to malé stádečko tvé Církve, kterému jsi mne dal za matku a ochránkyni, Ti není drahé méně než tvůj vlastní život a tvá krev, kterou jsi je vykoupil z moci temnoty (srov. Kol 1,13). Je tedy spravedlivé, abych i já obětovala svůj život a celou svou bytost pro zachování a rozmnožení toho, co má u Tebe tak vysokou cenu. Dej, ať zemřu, můj Bože, pokud to bude zapotřebí, pro větší oslavu tvého jména a pro rozšíření tvé slávy po celém

světě. Přijmi, můj Synu, oběť mých rtů i celé mé vůle ve spojení s tvými zásluhami. Shlédni na své věřící a přijmi ty, kteří doufají jedině v Tebe a ve víře se Ti plně odevzdávají. Veď svého zástupce Petra, aby správně řídil ovečky, které jsi mu svěřil. Bdi nad všemi svými apoštoly, tvými sluhy a mými pány, uděl jim požehnání své sladkosti tak, abychom všichni plnili tvou svatou vůli.“

137. Nejvyšší na tuto žádost naší Královny odpověděl: „Má milovaná Nevěsto, vyslechl jsem pozorně tvé tužby a prosby. Ty však také víš, že moje Církev má kráčet v mých šlěpějích a žít podle mého učení a následovat mě na cestě mého utrpení a kříže, který mají mí apoštolové, učedníci a všichni mí důvěrní přátelé a následovníci ochotně přijímat, protože nemožou být mými apoštoly, učedníky, přáteli a následovníky bez této podmínky práce a utrpení (srov. Mt 10,38). Je také zapotřebí, aby má Církev nesla tíži pronásledování, skrze které projde bezpečně blahobytem světa a jeho nebezpečími. Taková je má nejvyšší vůle ve vztahu k mým věrným a předurčeným. Pozoruj tedy a viz, jakým způsobem se to stane.“

138. Hned nato naše slavná Královna spatřila ve vizi Lucifera a velké množství jeho pekelných následovníků vystupovat z pekelných hlubin, ve kterých leželi stěsnání od doby, kdy byli poraženi na hoře Kalvárii a svrženi do pekla. Viděla z mořských hlubin vycházet draka se sedmi hlavami a ostatní ho následovali. I když vyšel velmi zesláblý a vlekl se, jako by se zotavoval z přestálé těžké nemoci, byl ve své pýše a zuřivosti poháněn nezkrotným vztekem a domýšlivostí, přičemž poznal, že tyto jeho neřestí jsou větší než jeho moc, jak praví prorok Izaiáš (srov. Iz 14,10), protože na jedné straně nesl viditelné následky zdrcující porážky, kterou utrpěl při slavném Spasitelově vítězství na kříži, a na druhé straně ukazoval svůj vztek a zuřivost, které nyní vybuchly jako oheň sopky proti svaté Církvi a jejím

dětem. Když vstoupil na svět, celý ho proslidil a prozkoumal a pak spěchal do Jeruzaléma, aby tam napjal celou sílu svého zuřivého vzteku a pronásledoval Kristovy ovečky. Začal z dálky sledovat a pomalu ovíjet stádečko, které bylo tak pokorné, a přesto tak nebezpečné pro jeho pyšnou zlobu.

139. Pekelný drak viděl, jak velký počet lidí přijal víru i kolik jich každou hodinu přijímá svatý křest. Viděl, jak apoštolové stále vyučují a konají velké zázraky pro dobro duší, jak se nově obrácení zřikají bohatství a pohrdají jím a jak byla svatá Církev obdařena všemi zásadami nepřekonatelné svatosti. Pod dojmem těchto úžasných změn se hněv démona zvýšil natolik, že se jeho soustředěná zloba uvolnila v hrozném vyti. Vzplál velkým hněvem, protože viděl svou bezmocnost proti Bohu, a ve své velké žízni a touze vypít čisté vody Jordánu (srov. Job 40,23) hledal, jak by se mohl přiblížit shromáždění věřících, ale nepodařilo se mu to, protože všichni byli spojeni dokonalou láskou. Tato ctnost spolu s vírou, nadějí a pokorou působily vzhledem k pekelnému drakovi a jeho pomocníkům ve zlém jako nepřístupné opevnění. Obcházel celé okolí a hledal nějakou malou ovečku, která by se neopatrně vzdálila od Kristova stáda, aby ji napadl a pohltil. Proto plánoval a mnohými způsoby strojíl úklady, aby přilákal někoho, kdo by mu poskytl možnost proniknout to opevnění ctností, kterým všichni byli chráněni, ale všude nacházel vchody zavřené a chráněné bdělostí apoštolů a mocí milostí, zvláště pak ochranou Panny Marie.

140. Když slavná Matka viděla Lucifera a tak velkou armádu démonů povstávajících s tak zlomyslným hněvem proti svaté Církvi, její milující srdce bylo proniknuto šípem soucitu a bolesti, protože jednak znala lidskou slabost a neznalost a pak také nebezpečnou a lstivou nenávisť starého hada. Aby omezila pýchu démonů, obrátila se k nim přesvatá Matka a řekla: „Kdo je jako náš Bůh, který přebývá na výsostech? (Ž 113,5) Ó pošetilý a domýšlivý nepříteli Všemohoucího! Ten, který tě přemohl na kříži a rozdrtil tvou pýchu vykoupením lidského rodu z tvého tyranství, ti nyní poroučí. Jeho moc tě zničí, jeho moudrost tě zmate a svrhne zpět do pekla. V jeho jménu ti nyní ode-

jmu moc překážet chvále a slávě, kterou Mu mají vzdávat všichni lidé jako svému Bohu a Vykupiteli.“ Pak starostlivá Matka pokračovala ve své modlitbě a řekla Pánu: „Nejvyšší Bože a Otče, pokud moc tvé ruky nezadrží a nepotlačí zuřivost, kterou pozoruji u pekelného draka a jeho pomocníků, pak jistě pokryje celou tvář země zkázou jejího obyvatelstva. Buď dobrotivým a milosrdným Bohem svým tvorům a nedopusť, Pane, aby tento jedovatý had vyléval svůj jed na duše obmyté krví Beránka (Zj 7,14), tvého Syna a pravého Boha. Je možné, aby se duše někdy samy vydávaly této krvežiznivě bestii, svému úhlavnímu nepříteli? Jak se mé srdce svírá strachem, že by některá duše, obohacená zásluhami Beránkovy krve, mohla upadnout do tak politováníhodného neštěstí! Ó, kéž by se hněv tohoto draka obrátil jen proti mně samotné a tvoji vykoupění byli zachráněni! Dovol mi, věčný Pane, bojovat s těmito nepřáteli. Oděj mě svou mocí, abych je mohla pokořit a rozdrtit jejich pýchu a domýšlivost.“

141. Vlivem milosti této modlitby a odporu mocné Královny se zmocnil Lucifera velký strach a prozatím se neodvážil přiblížit se k někomu ze shromáždění věřících. Jeho vztek tím ale nebyl zkrocen a chystal se získat zákoníky, farizeje a všechny židy, které viděl stále setrvávat v jejich zatvrzelé nevěře. Odebral se k nim a mnoha vnuknutími je naplnil závistí a nenávistí proti apoštolům a věřícím Kristovy Církve. Tak skrze tyto nevěřící zahájil pronásledování, které nemohl začít sám. Naplnil je velkými obavami z toho, že kázání apoštolů a učedníků může způsobit stejně velkou nebo ještě větší škodu, než způsobila kázání Ježíše Nazaretského. Našeptával jim, že Kristovi následovníci zřejmě zamýšlejí šířit slávu jeho jména, což by zvětšovalo jejich pohanu, protože Ho oni, zákoníci a farizeové, ukřížovali jako zločince. Dále jim našeptával, že v důsledku velkého počtu jeho učedníků a mnoha zázraků, které činí jeho jménem, k sobě přitáhnou všechny lidi a že učitelé a zákoníci upadnou do nepřízně a opovržení, ztratí obvyklé vedlejší příjmy, protože noví věřící odevzdají všechny svůj majetek novým učitelům, a také že tato škoda neodvratně velmi brzy postihne učitele Zákona, protože lid bude hromadně následovat apoštoly.

142. Tyto zlomyslné myšlenky velice silně zapůsobily na hrabivost a ctižádost židů, proto je ochotně vyhodnotili jako rozumné a shodující se s jejich žádostmi. Proto začali farizeové, saduceové, zákoníci a kněží svolávat mnoho schůzí, aby se sjednotili na postupu proti apoštolům, jak píše svatý Lukáš ve Skutcích apoštolských. První příležitost k pronásledování zavalil zázrak, kterým svatý Petr a svatý Jan uzdravili chromého, který touto nemocí trpěl čtyřicet let od svého narození a byl známý po celém městě. Protože byl tento zázrak naprosto zjevný a pozoruhodný, shromáždilo se kolem nich velké množství užaslého a jásajícího lidu. Svatý Petr k nim pronesl dlouhou řeč, ve které dokazoval, že nemohou být spaseni jinak než skrze Ježíšovo jméno, jehož mocí on a svatý Jan uzdravili tohoto chromého, který se čtyřicet let nemohl postavit na nohy. S odkazem na tuto událost svolali kněží veleradu, na kterou povolali ty dva apoštoly, aby se zodpovídali. Protože však byl tento zázrak všeobecně známý a lid kvůli němu chválil Boha, neodvážili se bezbožní soudcové apoštoly potrestat, ale jenom jim zakázali nadále kázat a učit ve jménu Ježíše Nazaretského. Avšak svatý Petr jim neohroženě řekl, že jejich zákaz nemožou uposlechnout, protože jim Bůh přikazuje pravý opak, a vyzval je, aby sami posoudili, zda je před Bohem spravedlivé, aby poslouchali víc lidí než Boha (srov. Sk 4,19). Oni však jim pohrozili a propustili je. Oba apoštolové se ihned odebrali k nejsvětější Královně, aby se s Ní podělili o svou zkušenost, i když Ona už byla o všem ve zvláštní vizi dobře zpravena. Pak se všichni vroucně modlili, přičemž na všechny shromážděné znovu viditelně sestoupil Duch Svatý.

143. O několik dní později došlo k záračnému trestu Ananiáše a Safiry, kteří se v pokušení hrabivosti snažili oklamat svatého Petra. Lhali apoštolovi, když mu přinesli část peněz za prodané dědictví, a zatajili mu druhou část. Krátce před tím Barnabáš, zvaný také Josef, levita rodem z Kypru, který prodal svůj pozemek, přinesl celý příjem apoštolům. Proto, aby byli všichni varováni, že mají jednat stejně poctivě jako Barnabáš, byli Ananiáš a Safira potrestáni a oba klesli mrtví k Petrovým nohám. V důsledku tohoto ohromujícího zázraku se zmocnila všech v Jeruzalémě

velká bázeň, což vedlo k tomu, že apoštolové mohli kázat svobodněji. Ale soudci a saduceové byli naplněni hněvem, dali je zajmout a vsadit do veřejného vězení. Zůstali tam však jen krátkou dobu, protože je Královna nebes vysvobodila, jak popíše dále.

144. Nechci pominout mlčením tajemství, které je spojené s pádem Ananiáše a jeho manželky Safiry. Když slavná Paní nebe a země viděla, že Lucifer a jeho ďáblové popudili kněze a soudce proti kázání apoštolů a že zázračné uzdravení chromého bylo zneužito k tomu, aby pohnali svatého Petra a svatého Jana před svůj soud, obávala se tato milující Matka, že by to mohlo překážet obrácení dalších duší. Proto, jak jí její božský Syn přikázal, se ujala jejich případu s větší statečností než Judit a řekla krutému tyranovi: „Nepříteli Nejvyššího, jak se opovažuješ a jak budeš moci povstávat proti jeho tvorům, když jsi byl umučením a smrtí mého Syna a pravého Boha zcela poražen, podroben a zbaven své tyranské vlády? Co můžeš dělat, jedovatý bazilišku, spoutaná a uvězněná Všemohoucím v pekelných mukách na celou věčnost? Copak nevíš, že jsi podřízen jeho nekonečné moci a že nemůžeš odporovat jeho nepřemožitelné vůli? Přikazuje ti, a já ti jeho jménem a mocí velím, abys okamžitě i se svými hordami sestoupil do pekelných hlubin, ze kterých jsi vystoupil, abys pronásledoval děti svaté Církve.“

145. Pekelný drak nemohl vzdorovat rozkazu mocné Královny, protože její božský Syn k větší hrůze ďáblů dopustil, že Ho všichni viděli svátostně přítomného v srdci statečné Matky jako na trůně jeho všemohoucnosti a velebnosti. To se stalo také při jiných příležitostech, kdykoli přesvatá Maria Lucifera zahanbila, jak se zmíním dále. Lucifer se tentokrát vrhl do pekla i se všemi svými společníky a padli sklíčení a zničení božskou mocí této neobyčejné Ženy. Po nějakou dobu tam zůstali ohromeni a zmitáni mocným vztekem nad svým žalostným stavem, kterému nemohli uniknout, a ze zoufalství nad tím, že byli přemoženi touto mocnou Královnou nebo všemi těmi, kteří byli pod její ochranou. V tomto zuřivém zoufalství se Lucifer radil se svými ďábly a řekl jim: „Jaké neštěstí mě opět stihlo! Povězte mi, co mám udělat proti této mé

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vám přináším svého Syna Ježíše, aby vám dal svůj mír a požehnání. Všechny vás zvu, děti moje, abyste žili a svědčili o darech, které jste přijali. Nebojte se! Modlete se, aby vám Duch Svatý dal sílu být radostnými svědky a lidmi míru a naděje. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje, 25. prosince 2017

Poselství Panny Marie pro Jakova Čolo

Při posledním denním zjevení, 12. září 1998, řekla Panna Maria Jakobovi Čolo, že bude mít dále zjevení jednou do roka, a to 25. prosince, na Hod Boží vánoční. Tak tomu bylo i 25. prosince 2017. Zjevení začalo ve 14.07 a trvalo 10 minut. Jakov potom předal toto poselství:

„Drahé děti! Dnes, v tento milostiplný den, vás vyzývám, abyste žádali od Pána dar víry. Děti moje, rozhodněte se pro Boha a začněte žít a věřit v to, k čemu vás Bůh vyzývá. Věřit, děti moje, znamená odevzdat váš život do Božích rukou, do rukou Pána, který vás stvořil a který vás nesmírně miluje. Nebud'te věřícími jenom slovy, ale žijte a dosvědčujte svoji víru skutky a svým osobním příkladem. Hovořte s Bohem jako se svým Otcem. Otevřete Mu a odevzdejte svá srdce a uvidíte, jak se vaše srdce mění a jak se váš život bude obdivovat Božím skutkům ve vašem životě. Děti moje, není života bez Boha, a proto jako vaše Matka se přimlouvám a prosím svého Syna, aby obnovil vaše srdce a aby váš život naplnil svojí nesmírnou láskou. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Protivnici, která mě tak trápí a přemáhá? Ona sama proti mně bojuje mnohem usilovněji než všichni tvorové dohromady. Mám se vzdát jejího pronásledování, aby se jí snad nepodařilo mě zničit? Vždy jsem vyšel z boje proti Ní poražen a Ona zůstává Vítězem. Musím přiznat, že stále mou moc zmenšuje a krok za krokem se jí daří mě ničit, takže budu bezmocný proti následovníkům jejího Syna. Jak bych však mohl strpět takový nespravedlivý útlak? Kde je má vznešená svrchovanost? Mám se tedy podrobit Ženě, která je ve srovnání s mými vlastnostmi a přirozeností tak nízká a bidná? Nyní si však nemohu dovolit s Ní bojovat. Pokusme se ale strhnout některé z jejich následovníků, aby alespoň v nějaké míře bylo mé zahanbení zmírněno a má touha po pomstě uspokojena.“

146. Pán dovolil pekelnému drakovi a jeho hordám vrátit se a pokoušet věřící, aby je vyzkoušel. Když se však seznámili se stavem jejich duší a velkými ctnostmi, kterými byli ozdobeni, nenašli žádný otevřený vchod ani žádného věřícího, který by chtěl naslouchat jejich nesmyslným svodům a představám. Ale při zkoumání povahy a přirozených sklonů

každého z věřících, skrze které naneštěstí vždy proti nám vedou krutou válku, ďáblové zjistili, že Ananiáš a Safira lpěli na penězích a vždy se po nich sháněli s jistou dávkou hrabivosti. Tuto jejich slabost využili k útoku a působili na jejich představitelství. Poukazovali přitom na to, jak by jim prospělo ponechat si část peněz, které utržili za svůj pozemek, jež prodali, aby zisk z prodeje dali apoštolům jako vděčné uznání za víru a křest, které obdrželi z jejich rukou. Nešťastní manželé neprohlédli tuto nízkou lest, protože byla v souladu s jejich špatným sklonem, a snažili se oklamat svatého Petra. Apoštolu Petrovi však byl jejich hřích oznámen skrze zjevení. Potrestal je tím, že je nechal oba, nejdříve Ananiáše a potom Safiru, klesnout ke svým nohám mrtvé. Safira, aniž by věděla, co se stalo jejímu manželovi, zanedlouho vypovídala stejně jako on, přičemž skončila rovněž tak v přítomnosti apoštolů.

(Pokračování)

*Z knihy Mystické Město Boží.
Svazek IV. – Korunování. Str. 108–119.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2016*

Suma o darech svatého Josefa (95)

ČTVRTÁ ČÁST

Kapitola IX:

Zvyk východních katolíků slavit svátek svatého Josefa (První část)

Východní katolíci mají ve zvyku slaviti svátek svatého Josefa 20. července, a to s nesmírnou úctou. Prokazují svatému Josefovi veliké pocty a z jeho svátku se velmi radují. V jejich kostelích se obvykle čte životopis svatého Josefa. Ten byl přeložen z hebrejštiny do latiny jedním katolickým mužem, s náležitou úctou oddaným římské církvi, a dostal se do mých rukou. Vyznává, že přebýval mezi Saracény, ale že to díky zásluhám svatého Josefa dobře přežil. Přeložil uvedenou Josefovou historii dne 16. ledna léta Páně 1340. Z této pak historie jsou vzaty následující poznámky.

Jednoho dne náš Spasitel, Pán Ježíš Kristus, seděl se svými učedníky na Olivetské hoře a o svatém Josefovi, svém domnělém otci, řekl toto: „Josef byl řemeslník pocházející z Betléma z Davidova domu. Již v mládí se naučil vědě a moudrosti. Ovládal tesařské umění. Josef byl velmi spravedlivý a ve všem vzdával slávu Bohu. Maria, má Matka, dosáhla věku dvanácti let. Byla totiž jako tříletá dívka obětována svými rodiči v chrámu a strávila v chrámu devět let. Tehdy kněží viděli, že tato Panna je svatá a bojící se Boha, a řekli si mezi sebou: »Tato dívka vyrostla. Najdeme muže, který se bojí Boha,

a svěřme mu ji, aby přebývala u něho až do času své svatby, aby tak u ní v chrámu nedošlo k tomu, k čemu obvykle dochází u žen, nebyl nám připisován hřích a my neupadli do Božího hněvu.« Tehdy svolali dvanáct starších z kmene Juda a sepsali všechny Mariiny příbuzné z tohoto kmene: los padl na Josefa, muže spravedlivého a svatého. Tehdy řekli kněží Panně Marii, mé Matce: »Běž s Josefem, svým snoubencem, a zůstaň u něho až do doby své svatby.« A tak ji Josef z příkazu kněží přijal jako svěřenou a zasnoubenou pannu a uvedl ji do svého domu.

Když Maria přebývala v Josefově domě, šel jednou Josef na vzdálené místo, protože byl povolán, aby zde vykonával své řemeslo. Tehdy jsem já z vůle mého Otce a z rady Duchy Svatého sestoupil do Panny a přijal tělo. Toto tajemství převyšuje veškeré vědění a poznání celého stvoření. Po třech měsících se požehnaný Josef vrátil, neboť dokončil dílo, jež šel vykonat, a shledal, že Panna Maria je těhotná. Naplnila ho bázeň a strach a uvažoval o tom, že by ji tajně propustil. A kvůli úzkosti srdce, starostem a obavám toho dne nic nejezdil a nepil. Uprostřed noci se mu z příkazu Boha, mého Otce, zjevil ve snu anděl Gabriel a řekl mu: »Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Je totiž naplněna Duchem Svatým, porodí syna a dáš mu jméno Ježíš: on je ten, který má vládnout všem národům železným prutem.«⁽¹⁾ A anděl od něho odešel.

Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl přikázal a ponechal Marii, mou Matku, u sebe.⁽²⁾ Potom vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se na celém světě provedlo sčítání lidí, a to každého v jeho městě. Tehdy Josef vzal s sebou Pannu Marii, svou těhotnou snoubenku, a přišel do Betléma, svého města, aby se takto nechal zapsat do obecního seznamu:⁽³⁾ »Josef z pokolení Davidova a Maria, jeho žena, oba z kmene Juda. Když tam však byli, přiblížil se čas, kdy Panna Maria, má Matka, měla rodit, a porodila mě v jeskyni, která je blízko hrobu Ráchel, jež byla manželkou patriarchy Jákoba a matkou Josefa a Benjamína. Avšak ďábel vložil do srdce krále Heroda, aby mě kvůli mému usmrcení hledal. Obával se totiž toho, aby mé království nebylo z tohoto světa. Nebyl to onen Herodes, který zabil Jana Křtitele, mého příbuzného a mně nejvyššího drahého, nýbrž to byl otec Archelaa. Josefovi se ale ve snu zjevil anděl Páně a řekl: »Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.«⁽⁴⁾ Josef tedy vstal a vzal v noci mě i Marii, mou Matku. Přišli jsme do Egypta a zůstali tam až do smrti Heroda:⁽⁵⁾ ten zemřel hroznou smrtí, kdy se jeho tělo rozpadlo, a to kvůli prolití krve dětí, jež nespáchaly hřích. Když tento ničemník zemřel, přišli jsme bydlet do galilejského města, které se jmenuje Nazaret,⁽⁶⁾ kde požehnaný Josef vykonával své řemeslo a žil z díla svých rukou. Nikdy nejedl zdarma chléb druhého a žil dokonale podle Mojžíšova zákona...⁽⁷⁾

(Pokračování)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nevíte, že vaše tělo je chrámem Duchy Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Evangelium - Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co

byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 1,20-21; Zj 12,5. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Srov. Mt 1,24. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Srov. Lk 2,1-5. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Mt 2,20. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Srov. Mt 2,14-15. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Srov. Mt 2,19-23. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Řeč Pána Ježíše o jeho domnělém otci Josefovi ještě pokračuje. Překlad její zbývající části uveřejníme příště. [pozn. překl.]

GENDER ŠOKUJÍCÍ DOTAZNÍK PRO DESETELETÉ DĚTI

„Jak by ses popsal? Dívka, chlapec, nebo jinak?“ – Britským dětem ve věku deseti let, navštěvujícím poslední ročník základní školy, byl předložen dotazník národního zdravotního systému, ve kterém jsou dotazovány, zda se cítí „komfortně“ v pohlaví, s jakým se narodily. Formulář, podepsaný Ministerstvem zdravotnictví, byl předložen v několika školách Spojeného království. Děti v něm, mimo jiné, mohou označit to, co považují za svůj „pravý gender“ – a sice „boy“, „girl“, či „other“. Rodičům bylo vysvětleno, že díky dotazníkovému šetření národní zdravotní systém „lépe pochopí“ dětskou psychologii a „rozpozná, jak poskytovat účinnější podporu dětem, které mají potíže s pojetím vlastní identity“. Státní iniciativu silně kritizovaly mnohé rodiny a řada britských poslanců.

Podle vydání listu *Daily Telegraph* (11. 12. 2017) by se ve skutečnosti mohlo jednat o průzkum transsexuality. Není totiž jisté, píše londýnský deník, zda budou školáci na základě svých odpovědí nějak blíže oslovováni, což by pro většinu rodičů mohlo být navýsost škodlivé a vést ke zmatkům ve věku, který je už sám o sobě choulostivý. „Má dcera byla šokovaná, když dotazník minulý týden přinesla ze školy,“ vypráví Lyndsey Simpsonová z Leylandu, jejíž děti jsou zapsané v základní škole provozované anglikánskou církví. „Nechci, aby začala pochybovat o tom, že by nemusela být šťastná v pohlaví, ve kterém se narodila,“ pokračuje britská matka a zdůrazňuje, že ředitel školy nebyl se zněním dotazníku obeznámen. Po protestech rodičů vyjádřil naprosté pochopení, žel však příliš pozdě. Rovněž podle poslance za konzervativní stranu Tima Loughtona jsou otázky šetření silně znepokojivé. „Děti se v tomto věku musí vyrovnávat s řadou problémů a konfrontace s pohlavní identitou by mohla být velice destabilizující,“ uvedl. Zpráva o státním dotazníku přichází pouze pár dní po informaci, která popisovala obdobně orientovanou četbu knih v britských školách a jeslích, povzbuzující děti k úvahám o vlastním pohlaví. Hlavní postavy dotyčných knih si kladou otázky typu: „Je skutečně důležité, zda je Tiny holčička, nebo chlapec?“, či „Je správné dovolit, že Tiny může kopat do míče, a zároveň se převlékat za vílu?“.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 12. 12. 2017

Ani oko nevidělo... (10)

Hlava X.

RADOSTI OSLAVENÝCH SMYSLŮ

K radostem života nebeského přispívají také oslavené smysly. Tyto radosti, jakož i slast blaženého patření přesahují naši chápavost. Přece si však dovedeme učinit nějaký pojem o nich, uvážíme-li, jak jemných radostí nabývá naše duše prostřednictvím smyslů již zde v stavu nedokonalém. Ušlechtilými požitky býváme okouzleni, povzneseni, až opojeni. Což teprve bude v nebi, kde vše bude dokonalé? Tam, ve světě Boží velebnosti *jak smysly, tak předměty jejich požitků budou nevyšší dokonalé*, kdežto zde na světě jsme dokonalosti tak vzdáleni!

Dejte nyní své obrazotvornosti úplnou volnost! Ať se potuluje mezi vyvolenými a poletuje od jednoho tvora k druhému. Představte si jakýkoliv čistý požitek, a nikdy nedosáhnete více než velice zkalený a mdlý stín skutečnosti. Pohlédněte na *oslavené tělo Ježíše Krista*; ono je vpravdě nedokonalejším a nejkrásnějším dílem rukou Božích. Je pravým sluncem, jež dodává krásy celému nebi.

Pozorujte nesmírnou krásu *neposkvřené Matky*, jež po Pánu Ježíši požívá největší slávy. Paste své zraky pohledem na nesčetné *zástupy svatých*. Jsou všichni krásní, protože povstali v oslaveném těle podobně jako Ježíš Kristus. Každý z nich má svou vlastní krásu a dokonalost podle svých zásluh, a nejnižší z nich je oděn takovou krásou, jaké svět ještě neviděl.

Zde se lidé shánějí po krásných obrazech, velkolepých a ušlechtilých památkách, nádherných krajinkách, uměleckých dílech, aby popřáli očím co největšího požitku a radosti. Co teprve říci o přehojných požitcích *zraku* v nebi. Vzpomeňte, jak nás uchvacuje a osvěžuje líbezná hudba. Ucho se v ní s rozkoší stáří a duši zalévá přívalem lahodné harmonie, takže na chvíli zapomínáme na vše, co je kolem nás. Tak si nás mnohdy podmaní, že ztrácíme pojem času a zdá se nám, že k nám doléhá ozvěna zpěvů andělských. Což teprve *harmonie nebeské*, když naše nedokonalá hudba je tak krásná! Považ také, jak osvěžuje *vůně* květů, kadidla a ostatních vonných věcí! Roz-

ptyluje starosti a vlévá člověku nový život. Jaké jsou tyto požitky teprve v nebi!

Již jsme poznali, že v nebi nebude ani jíst ani pít, tak totiž jako na zemi. Ale to neznamená, že *chuť* nebude ukojena. Bude, ač ne porušitelnými věcmi jako na tomto světě. Totéž je třeba říci o *hmatu*, jenž je na celém těle.

Pět lidských smyslů není jen případkovou ozdobou, která by být mohla i nemusela. Ony *podstatně náležejí k naší přirozenosti*. Tak člověk slepý, hluchý nebo němý není celým člověkem, neboť jeho přirozenost postrádá něco podstatného. Když tedy *sláva neničí tělesné přirozenosti, ale ji zdokonaluje*, je jisto, že vyvolení vstanou z mrtvých i se svými pěti smysly úplně dokonalými. Když jejich dokonalost spočívá v jejich činnosti a schopnosti přijímat dojmy zvenčí a podávat je duši, je zřejmé, že smysly musejí zůstat v nebi činné a mít k tomu vhodné předměty. Poučuje nás o tom andělský učitel sv. Tomáš Akvinský, jenž tvrdí, že *oslava těla nezničí jeho přirozenost, ale zdokonalí ji a uchová i jeho přirozené zbarvení*.⁽¹⁾ Mimo to míní, že všechny *schopnosti a mohutnosti jsou dokonalejší, když mohou být činné*, než kdyby byly nečinné. A protože lidská přirozenost dosáhne v nebi nejvyššího zdokonalení, je patrné, že i všechny smysly tam budou činné podle své přirozenosti.⁽²⁾

Podle tohoto učení nebude ani jeden smysl lidského těla ani mrtev, ani nečinný, ani zbaven nebeských požitků. A proč by měl být který vyloučen? Proč například by měl zrak nebo sluch a čich být spíše odměněn než chuť anebo hmat? Není k tomu důvodů.

Teologové učí, že v pekle bude mít každý smysl lidského těla svůj zvláštní trest a že zvláště hmat bude trýzněn, protože tímto smyslem nejčastěji Boha urážíme. *Nesmíme si však představovat, že Bůh je přísnější, když trestá zlo, než dobrotivý a blahovolný, když odměňuje dobro*. A netrpěli svatí pro Boha nejvíce právě hmatem? Pohlédněte jen na nesčetné množství mučedníků! Mnozí

byli umoženi hladem, mnozí k smrti ubičování, jiní zase byli dravou zvěří roztrháni, jiní ukřižováni, jiní pomalu upečeni; ano někteří mučedníci byli po celé dni mučeni na každém údu zvlášť, a to s takovou vynalézavostí, jaké jen byla lidská krutost schopna.

Pohlédněme na převeliké množství vynavačů, panen a jiných světců, kteří v konání ctností byli sobě samým katy. Trpěli nevýslovně častými a dlouhými posty, strohostí života, drsným rouchem a jiným trýzněním svého těla. Nuže, měly by zůstat tyto smysly, jež tolik trpěly, u vyvolených bez odměny, když u zavržených jsou tak hrozně trestány? Nikoli. Jenom nevíme, jak se to vše uskuteční. Ale když celý člověk se všemi smysly sloužil Bohu a trpěl pro Něho, je *spravedlivé, aby byl též odměněn v celé své bytosti.*

Proto musíme *požitky oslavených smyslů* ve svých úvahách o nebi pokládat za *nedílný prvek lidského štěstí.* Musíme o těchto požitcích uvažovat právě tak vážně jako o utrpení smyslů v pekle, jenže se při tom musíme varovat všeho hrubého a tělesného a všeho, co se protíví stavu neporušitelnosti. Proto, jak již bylo řečeno,

si tam nepředstavujeme jídlo, pití, spánek a podobné úplně tak, jak to náleží k přirozenému, živočišnému životu člověka.

„Mýlíte se, neznajíce Písem ani moci Boží. Neboť při vzkříšení nebudou se ani ženit ani vdávat, nýbrž budou jako andělé v nebi.“

(Mt 22,29-30)

Musíme proto ze svých představ o nebi vyloučit všechny smyslné požitky tohoto světa, jak je nyní chápeme. Božský Mistr sám řekl Židům, kteří se domnívali, že tyto požitky budou v nebi: *„Mýlíte se, neznajíce Písem ani moci Boží. Neboť při vzkříšení nebudou se ani ženit ani vdávat, nýbrž budou jako andělé v nebi.“* (Mt 22,29-30) Všechny takové požitky, jaké jsou jen pro tento nedokonalý svět, budou nahrazeny radostmi vyššího řádu a přizpůsobeny našemu duchovnímu tělu.

Vidíme tedy, že *nebeská blaženost je životem nejen vznešených duševních a morálních radostí v blaženém patření, ale i čistých požitků oslavených smyslů.* Smyslové požit-

ky mají však v nebi jednu zvláštnost, již nemívají v pozemském nedokonalém životě. *Vývolení se z nich totiž mohou radovat bez obavy, neboť v nebi žádný z nich není nebezpečný, a proto nemá za následek hořké výčitky svědomí ani hanbu. – Tyto požitky nemohou v nebi nikdy zatemnit mysl a odvrátit srdce od Boha, spíše naši lásku k Němu zesilují.* Vždyť On je původcem naší neskonale blaženosti, ať přímo, anebo částečně, i prostřednictvím krásných tvorů, jež On připravil, aby doplnil štěstí svých milovaných dítek.

(Pokračování)

Z knihy F. J. Boudreaux S.J.: Ani oko nevidělo... Přeložily a vydaly Sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie v Přerově. Vytiskla Společenská knihtiskárna v Přerově v roce 1934. Imprimatur Olomucii, die 9 Aprilis 1934, Dr. Joan. Martinů, vicarius generalis. (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Sv. Tomáš AKVINSKÝ, *Suppl.* q. 85, art. 1.

⁽²⁾ *Tamtéž*, q. 82, art. 4.

Profesor Samir SJ: Stavba mešity v Sesto Fiorentino je trojský kuň

Postoupení církevních pozemků na stavbu mešity je trojský kuň – o tom je přesvědčen egyptský islamolog a profesor Papežského orientálního institutu P. Samir Khalil Samir SJ. V rozhovoru, kterým komentuje rozhodnutí florentského biskupa Mons. Betorihio dát souhlas k výstavbě mešity na církevní půdě, upozorňuje, že tento zdánlivě „dobrý úmysl“ je ve svých důsledcích stejně nebezpečný jako krátkozraký. „Je pravda, že se musíme umět dohodnout, ale nevíme a nikdy se nedozvíme, kdo tyto stavby financuje. Na druhou stranu je známo, že stovky největších evropských mešit financuje Saúdská Arábie nebo nějaký jiný stát. Nejde tedy o komunitu vedenou upřímnou vírou, která náhle shromáždí z darů 240 000 euro na nákup těchto pozemků.“ Mezinárodně uznávaný znalec islámu dodává, že vět-

šina muslimů chce žít pokojně, nicméně působí mezi nimi organizace následující fanatickou verzi islámu a politicko-náboženské cíle, které se nepochybně pokusí využít tohoto precedentu a postojí církevních představitelů ke svým záměrům. P. Samir upozorňuje, že politika rozšiřování islámu v Evropě postupuje pomalu, ale jistě, a především nikdy neudělá krok zpět. Převedení církevního majetku na islámskou komunitu bude podle něho vnímáno jako symbolické vítězství islámu nad křesťanstvím a povzbuzení k dalším krokům potvrzujícím jeho dobyvačnou mentalitu.

Základním problémem však je, že se tato záležitost vydává za projev náboženské svobody, zdůrazňuje profesor Samir a ostře kritizuje skutečnost, že nejvyšší církevní představitelé nejsou dostatečně obeznámeni s problemati-

kou islámu. „Strašlivým nedostatkem západního kléru je to, že není seriózně informován. O této věci se mělo rozhodovat a diskutovat s dalšími biskupy,“ dodává. K posouzení otázky tohoto dosahu měli být podle něho přizváni rovněž odborníci a bývalí muslimové, kteří znají muslimskou mentalitu zblízka. P. Samir upozorňuje také na další opomenutí katolických pastýřů. Zatímco se často spěchá s gesty přijetí vůči islámu, zcela se zapomíná na konvertity, kteří s nasazením vlastního života přestoupili ke křesťanství. „Bylo by dobré, kdyby pocítili v církvi přijetí, ale stejně tak by setkání s nimi bylo dobré pro všechny křesťanské komunity s biskupy v čele, aby pochopily, o co v islámu jde,“ dodává egyptský jezuita.

*Zdroj: www.radiovaticana.cz,
20. 12. 2017*

Svědectví bývalé muslimky: Ježíš mě osvobodil

„Chtěla jsem jet do Sýrie, protože jsem nenáviděla ty, kdo nejsou muslimové. Chtěla jsem je zabít. Sledovala jsem na internetu popravu a líbily se mi,“ vyznává osmnáctiletá Chaima, dcera islámských Afroameričanů. Dnes chce se stejnou radikálností mluvit ke svým bývalým souvěrcům o svém novém životě s Kristem.

Rita Chaima dostala výchovu běžnou v muslimských rodinách. Otázky, které si jako citlivá a hloubavá povaha kladla na prahu dospívání, ji přivedly k odmítnutí světa plného bolesti a krutosti. Reakcí na toto odmítnutí byla nenávisť, která se v posledku obracela proti ní: „Brala jsem drogy... chtěla jsem se prostě zničit.“ Pokusy o sebevraždu se střídaly s myšlenkami na odchod mezi džihádisty. Chaima vyrostla s představou Boha, který je neproniknutelný, musí se poslouchat a který chce vymýtit nepřátele islámu, aby osvobodil svět od zla.

Obrat v životě Chaimy přineslo její nadšení pro četbu. Jak vypráví, její matka

přinesla balík knížek, které se rozdávaly zdarma. Omylem se mezi ně vloudila také Bible. „Rozhodla jsem se ji nevyházet, abych mohla dokázat, že se křesťané mýlí,“ říká Chaima. Místo toho „jsem pocítila, že se mě začíná dotýkat Kristova milost.“ Jedním z nejsilnějších momentů byly pasáže mluvící o lásce k nepřítelům. „Modli se za své nepřátele! Přestože jsem po rozumové stránce Ježíše přijmout nechtěla, On začal působit v mém srdci. Dovedl mne až ke konverzi,“ dodává Chaima.

Zpráva o obrácení ke křesťanství měla drastické následky. Rodiče přestali s Chaimou mluvit, měsíce prožila v domácím vězení. Trpěla samotou, ale Bibli měla při sobě: „Ježíš tam byl se mnou. Povzbuzoval mě. Duch Svatý byl se mnou. Cítila jsem ho a viděla jsem ho!“ říká mladá konvertitka.

Chaimin křest doprovázely projevy exorcismu. Démon zkřivil její tvář v křících a ozval se v dívčiny výkřících. „Po

křtu jsem pocítila, že ze mne spadla nesmírná tíže, chtěla jsem jít evangelizovat. Všechno, co jsem se o Kristu dozvěděla, ve mně začalo žít. Chtěla jsem mluvit o Ježíši se všemi, včetně těch, kdo mne dovedli na pokraj terorismu,“ vypráví osmnáctiletá Afroameričanka.

Radikální konverze ji stála vyobcování z rodiny. „Jsem sama a nemám domov, ale mám novou rodinu, rodinu v Kristu, a to je největší dar, který mi Bůh dal,“ říká Chaima. A netají se svým přáním, aby „muslimové dospěli k pravdě a skutečně poznali Ježíše, protože On je miluje, navzdory tomu, co dělají nebo říkají. Muslimové potřebují Ježíše,“ říká. Přestože ví, že riskuje svůj život, neváhá svým bývalým souvěrcům opakovat: Hledej skutečně Boha a najdeš Ho!

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 5. 12. 2017

(Podle *La Nuova Bussola Quotidiana*, 4/12/17)

Úvodní obřady mše svaté – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

5. velikonoční). Oltář jakožto znamení Krista je totiž „centrem dikůvzdání, kterým je Eucharistie“ (*Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 296).

Potom následuje znamení kříže. Kněz, který vede liturgii, jím znamená sebe, a to též činí všichni členové shromáždění, kteří si uvědomují, že liturgický úkon se koná „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Tady přejdu k jedné drobnosti: Viděli jste, jak se křížem znamenají děti? Často nevědí, co dělají, a zdá se jako by kreslily nějaký obrázek, což není znamení kříže. Prosím tedy maminky, tatínky i prarodiče, aby od začátku učili děti, jak se správně znamenat křížem. A vysvětlíte jim, že Ježíšův kříž je jako ochrana. Mše se tedy začíná znamením kříže a celá modlitba se nese ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, takřkajíc v prostoru Nejsvětější Trojice, který je prostorem nekonečného sdílení. Jejím počátkem i cílem je láska Trojjediného Boha, zjeveného a dávajícího se nám v Kristově kříži. Jeho velikonoční tajemství je darem Trojice, a Eucharistie pramení vždycky z jeho probodeného

srdce. Když se tedy znamenáme křížem, pak si nejenom připomínáme svůj křest, ale přisvědčujeme, že liturgická modlitba je setkáním s Bohem v Ježíši Kristu, jenž se pro nás vtělil, zemřel na kříži a byl oslaven zmrtvýchvstáním.

Kněz potom pronese liturgické pozdravení oslovením: „Pán s vámi!“ nebo jiným podobným (je jich několik) a shromáždění odpovídá: „I s tebou.“ Jsme v dialogu. Jsme na začátku mše a máme přemýšlet o významu všech těchto gest a slov. Zahajujeme jakousi „symfonii“, v níž zaznějí rozmanité tóny hlasů, včetně chvil ztišení, ve snaze vytvořit „akord“ všech účastníků, tj. uznat, že jsme ožívováni jediným Duchem s tímtež cílem. Vskutku, „pozdravením a odpovědí lidu se projevuje tajemství shromážděné církve“ (*Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 50). Takto se vyjadřuje společná víra a vzájemná touha být s Pánem a prožívat jednotu s celým společenstvím.

Tato modlitba se symfonie, která vzniká, podává vzápětí velice působivý moment, protože kněz všechny vybidne

k vyznání vlastních hříchů. Všichni jsme hříšníci. Nevím, možná někdo z vás hříšníkem není... pokud ne, ať zvedne ruku. Nevidím však zvednuté ruce, jsme tedy všichni dobrými věřícími. Všichni jsme hříšníci, a proto prosíme na začátku mše o odpuštění. To je úkon kajicnosti. Nejde pouze o pomýšlení na spáchané hříchy, ale o mnohem více. Je to výzva k přiznání, že jsme hříšníci před Bohem a před společenstvím, před bratřimi, a to s pokorou a upřímně, jako celník v chrámu. Pokud Eucharistie zpřítomňuje velikonoční tajemství, totiž přechod Krista ze smrti k životu, potom první věc, kterou máme udělat, je uznat, jaké jsou naše situace smrti, abychom mohli vstát s Ním k novému životu. Z toho je zřejmé, jak důležitý je úkon kajicnosti. Proto se k tomuto tématu vrátíme při příští katechezi. Budeme si vysvětlovat mši krok za krokem, a prosím vás, učte děti znamenat se křížem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Pondělí 15. 1. 2018

6:05 Missio magazin: Prosinec 2017 **7:10** V pohorách po horách (5. díl): Hřčava **7:20** Jde o život (1. díl): Hlavně chťít odvážně a moc **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Buon giorno s Františkem **10:25** Exit 316 (30. díl): Reakce **10:45** Mezi nebem a zemí **11:15** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Cena Celestýna Opitze v kostele sv. Šimona a Judy v Praze **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (7. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Noční univerzita: Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc. – Jaroslav Durych **16:05** V souvislostech (212. díl) **16:25** ARTBITR – Kulturní magazin (43. díl): Život a světlo Olbrama Zoubka **16:41** Vodopády milosrdenství **17:11** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **17:40** Terra Santa news (276. díl): 10. 1. 2018 **18:05** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **18:25** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulenkou + Ej, fialenko modrá **18:30** O Mlsálkovi (15. díl): Jak Mlsálek zkoumal budík **18:40** Víra do kapsy [P] **18:55** Temný kodex **19:30** Duchovní malby (9. díl): Svatí **20:00** Dům nejen ze skla [L] **21:05** Music4mation **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Co je v troskách, bude vystavěno **23:30** Kulatý stůl: Mediální gramotnost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 1. 2018

6:05 Cesta do Tibetu **6:35** Pod lampou **8:40** Patagonie: Misionářský sen **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech (212. díl) **9:40** Exit 316 (30. díl): Reakce **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Budu ti sloužit: Život sv. Camilla de Lellis **11:30** Papež František v Chile a Peru: Uvítací ceremoniál na letišti v Santiagu [P] **11:50** Studio František [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Papež František v Chile a Peru: Setkání s autoritami a diplomaty [L] **13:10** Duchovní malby (9. díl): Svatí **13:40** V pohorách po horách (5. díl): Hřčava **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Papež František v Chile a Peru: Mše svatá v parku O'Higgins v Santiagu [L] **16:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **16:40** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Co je v troskách, bude vystavěno **17:55** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulenkou + Ej, fialenko modrá **18:00** Noeland (18. díl) **18:30** O Mlsálkovi (16. díl): Mlsálek a labuťátka **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **19:15** Zpravodajské Noeviny (923. díl): 16. 1. 2018 [P] **19:40** Jde o život (2. díl): Modlitba I. **21:15** Papež František v Chile a Peru: Setkání s kněžními, řeholníky a bohoslovci v katedrále [L] **22:20** Řeckokatolický magazin (138. díl) [P] **22:35** Terra Santa news (276. díl): 10. 1. 2018 **23:00** Outdoor Films se Zuzanou Smetanovou (66. díl): Putování po Gruzii a Kyrgyzstánu **0:35** Zpravodajské Noeviny (923. díl): 16. 1. 2018 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 1. 2018

6:05 Noční univerzita: Doc. PhDr. Jaroslav Med, CSc. – Jaroslav Durych **7:15** Zpravodajské Noeviny (923. díl): 16. 1. 2018 **7:35** Pro vita mundi (2. díl): Leo Židek **8:25** Otevřete nám dveře milosrdenství **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Výpravy do divočiny: Hovory nosorožců **10:25** Opřu se o fotbalovou hůl **10:45** ARTBITR – Kulturní magazin (43. díl): Život a světlo Olbrama Zoubka **11:05** Exit 316 (30. díl): Reakce **11:30** Živě s Noe [L] **12:05** Jánošíkove dni v Terchovej 2015 (1. díl): „Terchová, Terchová, okružhle mestečko...“ **13:20** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **13:35** Zpravodajské Noeviny (923. díl): 16. 1. 2018 **14:00** Studio František [L] **14:30** Papež František v Chile a Peru: Mše svatá na letišti Maquehue [L] **16:30** Putování Modrou planetou: Chile

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

a Patagonie **17:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (54. díl): Česnek, Česnek **18:30** O Mlsálkovi (17. díl): Mlsálek a automatická pračka **18:45** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulenkou + Ej, fialenko modrá **18:50** Blanchet **19:10** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **19:30** Terra Santa news (277. díl): 17. 1. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:00** Živě s Noe [P] **21:30** Papež František v Chile a Peru: Setkání s mládeží na poutním místě Maipu [L] **23:00** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Budete mým lidem a já vašim Bohem [P] **23:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **0:10** P. Kořínek: Cronica Domus Sarensis: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 1. 2018

6:05 Víra do kapsy **6:20** Kulatý stůl: Mediální gramotnost **7:55** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **8:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **8:35** Terra Santa news (277. díl): 17. 1. 2018 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Papež František v Chile a Peru: Návštěva Papežské katolické univerzity [P] **10:25** P. Kořínek: Cronica Domus Sarensis: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Víra plná života – Chile **12:55** Zpravodajské Noeviny (923. díl): 16. 1. 2018 **13:15** V pohorách po horách (5. díl): Hřčava **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Budu ti sloužit: Život sv. Camilla de Lellis **15:30** Papež František v Chile a Peru: Mše svatá v kampusu Lobito v Iquique [L] **17:30** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519) **18:30** O Mlsálkovi (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu **18:40** Řeckokatolický magazin (138. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 3. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (924. díl): 18. 1. 2018 [P] **20:00** Studio František [L] **20:40** Papež František v Chile a Peru: Závěrečný ceremoniál na letišti v Iquique [L] **21:15** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (924. díl): 18. 1. 2018 **0:30** Slunce ve tváři **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 1. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (924. díl): 18. 1. 2018 **6:25** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **6:45** Cena Celestýna Opitze v kostele sv. Šimona a Judy v Praze **7:50** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (7. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **8:15** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Budete mým lidem a já vašim Bohem **9:00** Papež František v Chile a Peru: Uvítací ceremoniál na letišti v Limě [P] **9:25** Studio František [L] **9:40** Lidé, kteří milují život – Peru **10:10** ARTBITR – Kulturní magazin (43. díl): Život a světlo Olbrama Zoubka **10:30** Putování Modrou planetou: Chile a Patagonie **11:10** Setkání **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **13:15** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **13:35** Zpravodajské Noeviny (924. díl): 18. 1. 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Víra do kapsy

14:55 Dům nejen ze skla **16:00** Laičtí misionáři v IQUITOS **16:30** Papež František v Chile a Peru: Setkání s obyvateli Amazonie v Puerto Maldonado [L] **17:25** Víra plná života – Chile **18:15** Papež František v Chile a Peru: Návštěva dětského domova Hogar Principito [L] **18:50** V pohorách po horách (5. díl): Hřčava **19:00** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulenkou + Ej, fialenko modrá **19:05** Bible pro nejmenší: Na počátku... **19:10** Život v modlitbě **19:40** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **20:00** Kulatý stůl: Maximální křesťanství. Životní příběh Adolfa Kajpra, Antonína Mandla a Josefa Zvěřiny. **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 3. neděle v mezidobí **22:35** Missio magazin: Prosinec 2017 **23:35** Lednický park vypravuje **0:05** Výpravy do divočiny: Hovory nosorožců **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 1. 2018

6:05 Klapka s ... (44. díl): Tomášem Jungem **7:05** Čeští salesiáni v Bulharsku **7:20** Cvrlikání (47. díl): Marien **8:30** Noeland (18. díl) **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452 – 1519) **9:35** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **9:50** Music4mation **10:10** Exit 316 (30. díl): Reakce **10:30** Zpívá celá dědina: Dolní Bojanovice **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Papež František v Chile a Peru: Setkání s autoritami a prezidentem ve vládním paláci [P] **15:30** Terra Santa news (277. díl): 17. 1. 2018 **15:50** Papež František v Chile a Peru: Mše svatá na pobřeží Huanchaco v Trujillo [L] **18:00** Studio František [L] **19:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:30** V souvislostech (213. díl) [P] **20:00** Papež František a jeho umění vést **20:55** S Bohem podél Rio Maraňon **21:25** Papež František v Chile a Peru: Setkání s kněžními, zasvěcenými a bohoslovci v semináři sv. Karla a Marcela v Trujillo [L] **22:30** V pohorách po horách (4. díl): Krivář **22:45** Cena Celestýna Opitze v kostele sv. Šimona a Judy v Praze **23:50** Řeckokatolický magazin (138. díl) **0:10** Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt – ikonograf, historik **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 1. 2018

6:05 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **7:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **7:40** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **8:00** Cvrlikání (47. díl): Marien **9:10** Víra do kapsy **9:30** Večeře u Slováků: 3. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:20** Řeckokatolický magazin (138. díl) **11:35** ARTBITR – Kulturní magazin (43. díl): Život a světlo Olbrama Zoubka **12:00** Papež František v Chile a Peru: Mariánská pobožnost v Trujillo [L] **13:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:50** Muzikanti, hrajte **14:25** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Budete mým lidem a já vašim Bohem **15:10** Papež František v Chile a Peru: Modlitba Liturgie hodin s kontemplativními sestrami v Limě [L] **16:10** V souvislostech (213. díl) **16:30** Papež František v Chile a Peru: Modlitba před relikviemi peruánských svatých v katedrále v Limě [L] **16:55** Sedmihlásky (70. díl): Stávaj, stávaj, hospodáři **17:00** Noeland (19. díl) **17:25** Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564–1642) [P] **17:55** Papež František v Chile a Peru: Anděl Páně na Plaza de Almas v Limě **18:20** Lidé, kteří milují život – Peru **18:50** Česká věda **19:05** Music4mation **19:25** Exit 316 (30. díl): Reakce **20:00** Má věda: Mořice [P] **21:05** V souvislostech (213. díl) **21:25** Stíny nad Libavou **22:05** Jak potkávat svět (56. díl): S P. Vítězslavem Řehulkou **23:30** Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa **23:50** Guyanská Diana **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 1. o 7.40 hod.:
Týždeň s... farnosťou Svätý Anton

Krátka relácia predstavujúca život v jednotlivých farnostiach, ktorá sa zapája do modlitieb za TV LUX.

Utorok 16. 1. o 14.30 hod.: Svätý Otec v Čile

Priamy prenos svätej omše v parku O'Higgins v hlavnom meste Čile, v Santiago de Chile.

Streda 17. 1. o 21:50 hod.:
Viera v Rusku – Oleg Senin, kázeň v tme (dokument)

Pracoval ako vodca tajnej protisovietskej skupiny, za čo sa dostal do koncentračného tábora, kde prišiel o zrak, no naučil sa pozerat' na svet očami viery. S KGB nerobil kompromisy, napriek tomu sa stal uznávaným učiteľom katechéto.

Štvrtok 18. 1. o 16:30 hod.: Kulmenie
(autor: Jozef Kováčik, téma: Holokaust v živote detí)

Bolestnou kapitolou v dejinách ľudstva je holokaust. Pomerne veľký priestor jej venuje aj filmová tvorba. V novom vydaní Kulmenia

vám predstavíme dva filmy, ktoré znázorňujú túto tému osobitným spôsobom. Venujú sa totiž tejto strašnej téme z pohľadu detí.

Piatok 19. 1. o 16:55 hod.: Vzťahy (Postupne do neba)

Kam smerujeme? A kam sa postupne blížime? Život kresťana by sa dal prirovnať k akejsi postupnosti. A posledný súd ako rozklad zloženého čísla na prvočísla... Ak vám tieto paralely pripadajú zvláštne a chcete vidieť viac, pozývame vás sledovať druhú časť relácie VZŤAHY s Palim Dankom.

Sobota 20. 1. o 20:30 hod.: Don Diana – Pre lásku k môjmu ľudu (1/2)

Don Diana bol kňazom v mestečku Casal di Principe, smutne preslávenom ako centrum neapolskej mafie - camorry. Odhodlane bojoval proti násiliu, ktoré v jeho regióne pripravilo o život toľko mladých ľudí. Odmietal akékoľvek finančné dary pre svoj kostol od mafianov a namiesto toho vytvoril programy pre mládež, ktoré ju mali uchrániť pred vplyvom camorry. Tá sa však nehodlala vzdať.

Nedeľa 21. 1. o 22.15 hod.: Svätý Otec v Peru

Priamy prenos sv. omše z hlavného mesta Peru, z Limy, z leteckej základne «Las Palmas».

Liturgická čtení

Nedeľa 14. 1. – 2. nedeľa v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 3,3b-10.19
Ž 40(39),2+4ab.7-8a.8b-9.10
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
2. čt.: 1 Kor 6,13c-15a.17-20
Ev.: Jan 1,35-42

Pondělí 15. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 15,16-23
Ž 50(49),8-9.16bc-17.21+23
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
Ev.: Mk 2,18-22

Úterý 16. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 16,1-13
Ž 89(88),20.21-22.27-28
Odp.: 21a (*Nalezl jsem Davida, svého služebníka.*)
Ev.: Mk 2,23-28

Streda 17. 1. – památka sv. Antonína

1. čt.: 1 Sam 17,32-33.37.40-51
Ž 144(143),1.2.9-10
Odp.: 1a (*Veleben bud' Hospodin, má Skála.*)
Ev.: Mk 3,1-6

Čtvrtek 18. 1. – památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: 1 Sam 18,6-9; 19,1-7
Ž 56(55),2-3.9-10.11-12.13
Odp.: 5bc (*V Boha důvěřuji, nebudu se bát.*)
Ev.: Mk 3,7-12

Pátek 19. 1. – ferie

1. čt.: 1 Sam 24,3-21
Ž 57(56),2.3-4.6+11
Odp.: 2a (*Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se!*)
Ev.: Mk 3,13-19

Sobota 20. 1. – nezávazná památka sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27
Ž 80(79),2-3.5-7
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mk 3,20-21

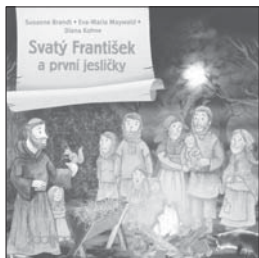
BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. LEDNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 1.		PO 15. 1.		ÚT 16. 1.		ST 17. 1.		ČT 18. 1.		PÁ 19. 1.		SO 20. 1.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1754	1975	1653	1870	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1755	1975	1653	1870	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	1278	1418	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1756	1977	1279	1418	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	939	1050	953	1066	1780	2001	1279	1418	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1757	1977	1279	1418	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	689	778	939	1050	954	1067	1278	1417	1279	1419	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 13. 1.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1760	1981	1280	1419	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1280	1420	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1661	1878	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1763	1983	1280	1420	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	948	1060	962	1076	1780	2001	1281	1420	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1764	1984	1281	1421	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	948	1061	963	1077	1278	1417	1279	1419	1012	1130	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DĚTI

**SVATÝ FRANTIŠEK
A PRVNÍ JESLIČKY**
Vypráví *Susanne Brandt* • Ilustrace
Eva-Marie Maywald a Diana Kohne
Přeložil *Štěpán Sirovátka*
Redakce *Jindřich Sirovátka*

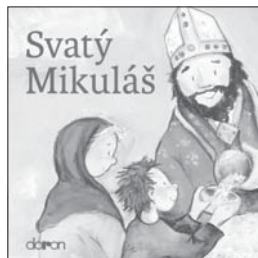
Podle jedné staré legendy „vynalezl“ sv. František z Assisi vánoční jesličky: O vánoční noci roku 1223 se lidé shromáždili na jedné lesní mýtině kolem jesliček s živými zvířaty. Zasažení Františkovými slovy i bezpečím místa a zahřátí teplem ohně zazpívali Ježíškoví svou ukolébavku. Pro děti od 3 let.

*Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 120x120 mm,
křídový papír, 24 stran, 45 Kč*

NARODÍ SE JEŽÍŠ • PŘÍBĚH Z NOVÉHO ZÁKONA
Vypráví *Susanne Brandt a Klaus-Uwe Nommensen* • Ilustrace
Petra Lefin • Přeložil *Štěpán Sirovátka* • Redakce *Jindřich Sirovátka*

Vánoční příběh z Bible: Maria a Josef musí cestovat do Betléma. V jedné staré stáji, obklopený anděly a pastýři, se narodí Ježíš. Pro děti od 3 do 8 let.

*Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 120x120 mm,
křídový papír, 24 stran, 45 Kč*

SVATÝ MIKULÁŠ
Vypráví *Bettina Herrmann a Sybille Wittmann* • Ilustrace *Petra Lefin*
Přeložil *Štěpán Sirovátka*
Redakce *Jindřich Sirovátka*

Krásné město u moře je jako ochromené: zemi a její lid sužuje hladomor. I sám dobrý biskup Mikuláš je bezmocný a neklidně se modlí o záchranu. Podaří se mu zachránit zoufalé lidi před bojem o poslední zásoby a smrti hladem? Pro děti od 3 do 8 let.

*Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 120x120 mm,
křídový papír, 24 stran, 45 Kč*

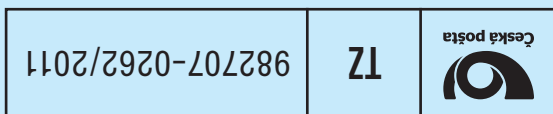
**VYMALOVÁNKY
O NAROZENÍ JEŽÍŠE**
Vypráví *Antonia Jacksonová* • Ilustrovala *Felicity Frenchová* • Z angličtiny přeložila *Veronika Kreslová*
Odpovědný redaktor *Pavel Mareš*

V klidu se usadte, popusťte uzdu své fantazii a vybarvěte si půvabné vánoční vymalovánky. Připomenete si tím biblický příběh o narození Ježíše Krista a krásně si odpočinete v Boží přítomnosti. Vhodné od 5 let věku.

*Karmelitánské nakladatelství • Brož., přebal,
200x213 mm, 32 stran, 119 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1